

LEGE Nr. 27/2016 din 17 martie 2016

privind ratificarea Convenției dintre România și Regatul Norvegiei pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit, semnată la Oslo la 27 aprilie 2015

EMITENT: PARLAMENTUL ROMÂNIEI

PUBLICATĂ ÎN: MONITORUL OFICIAL NR. 218 din 24 martie 2016

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

ARTICOL UNIC

Se ratifică Convenția dintre România și Regatul Norvegiei pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit, semnată la Oslo la 27 aprilie 2015.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

p. **PREȘEDINTELE SENATULUI,**

AUGUSTIN-CONSTANTIN MITU

București, 17 martie 2016.

Nr. 27.

CONVENȚIE

între România și Regatul Norvegiei pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit

România și Regatul Norvegiei,

dorind să încheie o convenție pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit,

au convenit după cum urmează:

ART. 1

Persoane vizate

Prezenta convenție se aplică persoanelor care sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

ART. 2

Impozite vizate

1. Prezenta convenție se aplică impozitelor pe venit stabilite în numele unui stat contractant sau al subdiviziunilor politice, autorităților locale sau unităților administrativ-teritoriale ale acestuia, indiferent de modul în care acestea sunt percepute.

2. Sunt considerate impozite pe venit toate impozitele stabilite pe venitul total sau pe elementele de venit, inclusiv impozitele pe câștigurile provenite din înstrăinarea proprietății mobiliare sau imobiliare, precum și impozitele asupra creșterii capitalului.

3. Impozitele existente asupra cărora se aplică Convenția sunt, în special:

a) în cazul Norvegiei:

(i) impozitul național pe venit;

(ii) impozitul județean municipal pe venit;

(iii) impozitul municipal pe venit;

(iv) impozitul național referitor la venitul din explorarea și exploatarea resurselor submarine de petrol și din activitățile și munca legate de acestea, inclusiv din transportul prin conducte al petrolului produs; și

(v) impozitul național pe remunerațiile artiștilor nerezidenți (denumite, în continuare, "impozit norvegian")

b) în cazul României:

(i) impozitul pe venit; și

(ii) impozitul pe profit

(denumite, în continuare, "impozit român").

4. Convenția se aplică de asemenea oricăror impozite identice sau substanțial similare care sunt stabilite după data semnării convenției, în plus sau în locul impozitelor existente. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor notifica reciproc cu privire la orice modificări semnificative care au fost făcute în legislațiile lor fiscale.

Definiții generale

1. În sensul prezentei convenții, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită:

a) termenul "Norvegia" înseamnă Regatul Norvegiei și include teritoriul terestru, apele interioare, marea teritorială și zona de dincolo de marea teritorială asupra căreia Regatul Norvegiei, în conformitate cu legislația norvegiană și cu dreptul internațional, își poate exercita drepturile sale cu privire la fundul mării și subsolul și resursele naturale ale acestora; termenul nu include Svalbard, Jan Mayen și teritoriile dependente norvegiene;

b) termenul "România" înseamnă teritoriul de stat al României, inclusiv marea sa teritorială și spațiul aerian de deasupra acestora, asupra căreia România își exercită suveranitatea, precum și zona contiguă, platoul continental și zona economică exclusivă asupra căreia România exercită drepturi suverane și jurisdicție, în conformitate cu legislația sa și cu normele și principiile dreptului internațional;

c) expresiile "un stat contractant" și "celălalt stat contractant" înseamnă România sau Norvegia, după cum cere contextul;

d) termenul "persoană" include o persoană fizică, o societate și orice altă asociere de persoane;

e) termenul "societate" înseamnă orice persoană juridică sau orice entitate care este tratată ca fiind o persoană juridică în scopul impozitării;

f) termenul "întreprindere" este folosit în cazul desfășurării oricărei activități de afaceri;

g) expresiile "întreprindere a unui stat contractant" și "întreprindere a celuilalt stat contractant" înseamnă, după caz, o întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant și o întreprindere exploatată de un rezident al celuilalt stat contractant;

h) expresia "trafic internațional" înseamnă orice transport efectuat cu o navă sau aeronavă, cu excepția cazului când nava sau aeronava este exploatată numai între locuri dintr-un stat contractant;

i) expresia "autoritate competentă" înseamnă:

(i) în cazul Norvegiei, ministrul finanțelor sau reprezentantul autorizat al ministrului;

(ii) în cazul României, ministrul finanțelor publice sau reprezentantul său autorizat;

j) termenul "național" înseamnă:

(i) în cazul Norvegiei, orice persoană fizică având naționalitatea sau cetățenia Norvegiei și orice persoană juridică, parteneriat sau asociație având statutul în conformitate cu legislația în vigoare în Norvegia;

(ii) în cazul României, orice persoană fizică având cetățenia română în conformitate cu legislația României și orice persoană juridică, asociere de persoane și orice altă entitate constituită și având statutul în conformitate cu legislația în vigoare în România;

k) expresia "activitate de afaceri" include de asemenea prestarea unor servicii profesionale și a altor activități cu caracter independent.

2. În ceea ce privește aplicarea convenției în orice moment de un stat contractant, orice termen care nu este definit în aceasta va avea, dacă contextul nu cere o interpretare diferită, înțelesul pe care îl are la momentul respectiv în baza legislației acelui stat referitoare la impozitele pentru care se aplică convenția, orice înțeles pe care îl are în baza legislației fiscale aplicabile în acel stat prevalând asupra înțelesului dat termenului în baza altor legi ale acelui stat.

ART. 4

Rezident

1. În sensul prezentei convenții, expresia "rezident al unui stat contractant" înseamnă orice persoană care, în baza legislației aceluși stat, este supusă impozitării acolo datorită domiciliului său, reședinței sale, locului său de conducere, locului său de înregistrare sau oricărui alt criteriu de natură similară și include de asemenea acel stat și orice subdiviziune politică, autoritate locală sau unitate administrativ-teritorială a acestuia. Totuși, această expresie nu include o persoană care este supusă impozitării în acel stat numai pentru faptul că realizează venituri din surse situate în acel stat.

2. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, atunci statutul său se determină după cum urmează:

a) aceasta va fi considerată rezidentă numai a statului în care are o locuință permanentă la dispoziția sa; dacă aceasta dispune de o locuință permanentă în ambele state, ea va fi considerată rezidentă numai a statului cu care legăturile sale personale și economice sunt mai strânse (centrul intereselor vitale);

b) dacă statul în care aceasta are centrul intereselor sale vitale nu poate fi determinat sau dacă aceasta nu dispune de o locuință permanentă în niciunul dintre state, ea va fi considerată rezidentă numai a statului în care locuiește în mod obișnuit;

c) dacă aceasta locuiește în mod obișnuit în ambele state sau în niciunul dintre ele, ea va fi considerată rezidentă numai a statului al cărui național este;

d) dacă aceasta este național al ambelor state sau al niciunuia dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor state contractante, autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să stabilească pe calea înțelegerii amiabile statul contractant al cărui rezident va fi considerată o astfel de persoană în sensul convenției, având în vedere locul său efectiv de conducere, locul său de înregistrare și orice alți factori relevanți. În lipsa unei astfel de înțelegeri, o astfel de persoană nu va fi îndreptățită la nicio înlesnire sau scutire de impozit prevăzută de prezenta convenție, cu excepția situației și în măsura în care autoritățile competente ale statelor contractante convin altfel.

ART. 5

Sediu permanent

1. În sensul prezentei convenții, expresia "sediu permanent" înseamnă un loc fix de afaceri prin care întreprinderea își desfășoară în întregime sau în parte activitatea sa.

2. Expresia "sediu permanent" include, în special:

a) un loc de conducere;

b) o sucursală;

c) un birou;

d) o fabrică;

e) un atelier; și

f) o mină, un puț petrolier sau de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale.

3. Un șantier de construcții sau un proiect de construcții sau de instalare constituie sediu permanent numai atunci când acesta durează mai mult de douăsprezece luni.

4. Prin derogare de la prevederile paragrafelor 1, 2 și 3, atunci când o întreprindere a unui stat

contractant prestează servicii în celălalt stat contractant,

a) prin intermediul unei persoane fizice care este prezentă în celălalt stat pentru o perioadă sau perioade care depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de douăsprezece luni; sau

b) pentru o perioadă sau perioade care depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de douăsprezece luni și aceste servicii sunt prestate pentru același proiect sau proiecte conexe prin intermediul uneia sau a mai multor persoane fizice care sunt prezente și care prestează astfel de servicii în celălalt stat,

activitățile desfășurate în celălalt stat pentru prestarea acestor servicii vor fi considerate ca fiind desfășurate prin intermediul unui sediu permanent al întreprinderii situat în celălalt stat, în afară de cazul când aceste servicii sunt limitate la cele menționate în paragraful 5 care, dacă sunt prestate printr-un loc fix de afaceri, nu fac din acest loc fix de afaceri un sediu permanent în baza prevederilor aceluiași paragraf. În sensul prezentului paragraf, serviciile prestate de o persoană fizică în numele unei întreprinderi nu vor fi considerate ca fiind prestate de o altă întreprindere prin intermediul acelei persoane fizice, în afară de cazul când cealaltă întreprindere supraveghează, conduce sau controlează modul în care aceste servicii sunt prestate de către persoana fizică.

5. Prin derogare de la prevederile anterioare ale acestui articol, expresia "sediu permanent" se consideră că nu include:

a) folosirea de instalații numai în scopul depozitării, expunerii sau livrării de bunuri sau mărfuri aparținând întreprinderii;

b) menținerea unui stoc de bunuri sau mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul depozitării, expunerii sau livrării;

c) menținerea unui stoc de bunuri sau mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul prelucrării de către o altă întreprindere;

d) menținerea unui stoc de bunuri sau mărfuri aparținând întreprinderii care sunt expuse în cadrul unui târg comercial sau expoziții și care sunt vândute de întreprindere la închiderea unui astfel de târg sau expoziție;

e) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul cumpărării de bunuri sau mărfuri ori al colectării de informații pentru întreprindere;

f) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul desfășurării pentru întreprindere a oricărei alte activități cu caracter pregătitor sau auxiliar;

g) menținerea unui loc fix de afaceri numai pentru orice combinație a activităților menționate în subparagrafele de la a) la f), cu condiția ca întreaga activitate a locului fix de afaceri să rezulte din această combinație să aibă un caracter pregătitor sau auxiliar.

6. Prin derogare de la prevederile paragrafelor 1 și 2, atunci când o persoană - alta decât un agent cu statut independent căruia i se aplică paragraful 7 - acționează în numele unei întreprinderi și are și exercită în mod obișnuit într-un stat contractant împuternicirea de a încheia contracte în numele întreprinderii, acea întreprindere se consideră că are un sediu permanent în acel stat în privința oricăror activități pe care persoana le exercită pentru întreprindere, în afară de cazul când activitățile unei astfel de persoane sunt limitate la cele menționate în paragraful 5 care, dacă sunt exercitate printr-un loc fix de afaceri, nu fac din acest loc fix de afaceri un sediu permanent în baza prevederilor aceluiași paragraf.

7. O întreprindere nu se consideră că are un sediu permanent într-un stat contractant numai pentru faptul că aceasta își exercită activitatea de afaceri în acel stat printr-un broker, agent comisionar general sau orice alt agent cu statut independent, cu condiția ca astfel de persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite de afaceri.

8. Faptul că o societate care este rezidentă a unui stat contractant controlează sau este controlată de o societate care este rezidentă a celui alt stat contractant sau care își exercită activitatea de afaceri în celălalt stat (printr-un sediu permanent sau în alt mod) nu este suficient

pentru a face una din aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

ART. 6

Venituri din proprietăți imobiliare

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv veniturile din agricultură sau din silvicultură) situate în celălalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Expresia "proprietăți imobiliare" are înțelesul care este atribuit de legislația statului contractant în care proprietățile în cauză sunt situate. Expresia include, în orice caz, accesoriile proprietății imobiliare (inclusiv inventarul viu și echipamentul utilizat în agricultură și în silvicultură), drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul proprietăților imobiliare și drepturile la rente variabile sau fixe pentru exploatarea sau concesionarea exploatării zăcămintelor minerale, izvoarelor și a altor resurse naturale; navele și aeronavele nu sunt considerate proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică veniturilor obținute din exploatarea directă, din închirierea sau din folosirea în orice altă formă a proprietăților imobiliare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se aplică de asemenea veniturilor provenind din proprietăți imobiliare ale unei întreprinderi.

ART. 7

Profiturile din activitatea de afaceri

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când întreprinderea exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo. Dacă întreprinderea exercită activitate de afaceri în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt stat, dar numai acea parte din ele care este atribuibilă aceluși sediu permanent.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, când o întreprindere a unui stat contractant exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo, atunci se atribuie în fiecare stat contractant, aceluși sediu permanent, profiturile pe care acesta le-ar fi putut realiza dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau similare, în condiții identice sau similare și tratând cu toată independența cu întreprinderea a cărei sediu permanent este.

3. La determinarea profiturilor unui sediu permanent sunt admise ca deductibile cheltuielile efectuate pentru scopurile sediului permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare efectuate, indiferent de faptul că s-au efectuat în statul în care se află situat sediul permanent sau în altă parte.

4. În măsura în care într-un stat contractant se obișnuiește ca profitul care se atribuie unui sediu permanent să fie determinat prin repartizarea profitului total al întreprinderii în diversele sale părți componente, nicio prevedere a paragrafului 2 nu împiedică acel stat contractant să determine profitul impozabil în conformitate cu repartiția uzuală; metoda de repartizare adoptată trebuie să fie totuși aceea prin care rezultatul obținut să fie în concordanță cu principiile enunțate în prezentul articol.

5. Niciun profit nu se atribuie unui sediu permanent numai pentru faptul că acel sediu permanent cumpără produse sau mărfuri pentru întreprindere.

6. În vederea aplicării prevederilor paragrafelor precedente, profitul care se atribuie unui sediu permanent se determină în fiecare an prin aceeași metodă, dacă nu există motive temeinice și suficiente de a proceda altfel.

7. Când profiturile includ elemente de venit care sunt tratate separat în alte articole ale prezentei convenții, prevederile acelor articole nu sunt afectate de prevederile prezentului articol.

ART. 8

Transport naval și aerian

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant obținute din exploatarea în trafic internațional a navelor sau aeronavelor sunt impozabile numai în acel stat.

2. Prevederile paragrafului 1 se aplică de asemenea profiturilor obținute din participarea la un pool, la o activitate de afaceri desfășurată în comun sau la o agenție internațională de transport.

ART. 9

Întreprinderi asociate

1. Când

a) o întreprindere a unui stat contractant participă direct sau indirect la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a celui alt stat contractant; sau

b) aceleași persoane participă direct sau indirect la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și a unei întreprinderi a celui alt stat contractant, și, fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sunt legate în relațiile lor comerciale sau financiare de condiții acceptate sau impuse care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci profiturile care fără aceste condiții ar fi fost obținute de una din întreprinderi, dar nu au putut fi obținute de fapt din cauza acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acelei întreprinderi și impozitate în consecință.

2. Când un stat contractant include în profiturile unei întreprinderi a acelui stat - și impozitează în consecință - profiturile asupra cărora o întreprindere a celui alt stat contractant a fost supusă impozitării în celălalt stat și profiturile astfel incluse sunt profituri care ar fi revenit întreprinderii primului stat menționat dacă condițiile stabilite între cele două întreprinderi ar fi fost acelea care ar fi fost convenite între întreprinderi independente, atunci celălalt stat va proceda la modificarea corespunzătoare a sumei impozitului stabilit asupra acelor profituri. La efectuarea acestei modificări se va ține seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții și dacă este necesar autoritățile competente ale statelor contractante se vor consulta reciproc.

ART. 10

Dividende

1. Dividendele plătite de o societate care este rezidentă a unui stat contractant unui rezident al celui alt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Totuși, aceste dividende sunt de asemenea impozabile în statul contractant în care este rezidentă societatea plătitoare de dividende și potrivit legislației acelui stat, dar dacă beneficiarul efectiv al dividendelor este rezident al celui alt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși:

a) 5% din suma brută a dividendelor dacă beneficiarul efectiv este o societate (altă decât un parteneriat) care deține în mod direct cel puțin 10% din capitalul societății plătitoare de dividende;

b) 10% din suma brută a dividendelor în toate celelalte cazuri.

Prezentul paragraf nu afectează impunerea societății cu privire la profiturile din care se plătesc dividendele.

3. Când dividendele sunt realizate și obținute efectiv de un stat contractant, astfel de dividende sunt impozabile numai în acel stat, și anume:

a) în cazul Norvegiei:

(i) Banca Centrală a Norvegiei;

(ii) Fondul Guvernamental de Pensii Global; și

(iii) un organism sau orice entitate deținută în întregime sau în principal de Norvegia, așa cum se poate conveni periodic de către autoritățile competente ale statelor contractante;

b) în cazul României:

(i) Banca Națională a României;

(ii) Banca de Export-Import a României (EXIMBANK); și

(iii) un organism sau orice entitate deținută în întregime sau în principal de România, așa cum se poate conveni periodic de către autoritățile competente ale statelor contractante.

4. Termenul "dividende" folosit în prezentul articol înseamnă venituri provenind din acțiuni sau din alte drepturi, care nu sunt titluri de creanță, din participarea la profituri, precum și veniturile din alte părți sociale care sunt supuse aceluiași regim de impunere ca veniturile din acțiuni de către legislația statului în care este rezidentă societatea care le distribuie și veniturile din înțelegerile care dau dreptul la o participare la profit în măsura stabilită de legislația statului contractant din care provin veniturile.

5. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant în care societatea plătitoare de dividende este rezidentă, printr-un sediu permanent situat acolo, și deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care sunt plătite dividendele este efectiv legată de un asemenea sediu permanent. În această situație se aplică prevederile articolului 7.

6. Când o societate rezidentă a unui stat contractant realizează profituri sau venituri din celălalt stat contractant, celălalt stat nu poate percepe niciun impozit asupra dividendelor plătite de societate, cu excepția cazului când asemenea dividende sunt plătite unui rezident al celui alt stat sau când deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un sediu permanent situat în celălalt stat, nici să supună profiturile nedistribuite ale societății unui impozit asupra profiturilor nedistribuite ale societății, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite reprezintă în întregime sau în parte profituri sau venituri provenind din celălalt stat.

7. Prevederile prezentului articol nu se aplică dacă scopul principal sau unul din scopurile principale al oricărei persoane care are legătură cu emiterea sau cesionarea acțiunilor sau a altor drepturi în legătură cu care este plătit dividendul este acela de a profita de prezentul articol prin intermediul acelei emiteri sau cesionări.

ART. 11

Dobânzi

1. Dobânzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Totuși, aceste dobânzi sunt de asemenea impozabile în statul contractant din care provin și potrivit legislației acelui stat, dar dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor este rezident al celui alt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 5% din suma brută a dobânzilor.

3. Prin derogare de la prevederile paragrafului 2, dobânzile provenind dintr-un stat contractant sunt scutite de impozit în acel stat dacă sunt realizate și obținute efectiv de Guvernul celui alt stat contractant sau de o subdiviziune politică, autoritate locală sau unitate administrativ-teritorială a acestuia sau de orice agenție sau unitate bancară sau instituție a acelui Guvern sau subdiviziuni politice, autorități locale sau unități administrativ-teritoriale sau dacă creanțele unui rezident al celui alt stat contractant sunt garantate, asigurate sau finanțate de o instituție financiară aparținând în întregime Guvernului celui alt stat contractant.

4. Termenul "dobânzi" folosit în prezentul articol înseamnă venituri din titluri de creanță de orice fel însoțite sau nu de garanții ipotecare sau de o clauză de participare la profiturile debitorului și în special veniturile din titluri de stat și veniturile din titluri sau obligațiuni, inclusiv primele și premiile

legate de asemenea titluri sau obligațiuni. Penalitățile pentru plata cu întârziere nu sunt considerate dobânzi în sensul prezentului articol.

5. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin dobânzile printr-un sediu permanent situat acolo și creanța în legătură cu care sunt plătite dobânzile este efectiv legată de un asemenea sediu permanent. În această situație se aplică prevederile articolului 7.

6. Dobânzile se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este rezident al aceluși stat. Totuși, când plătitorul dobânzilor, fie că este sau nu este rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent în legătură cu care a fost contractată creanța generatoare de dobânzi și aceste dobânzi se suportă de un asemenea sediu permanent, atunci astfel de dobânzi se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent.

7. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma dobânzilor, ținând seama de creanța pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la ultima sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților este imposibilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

8. Prevederile prezentului articol nu se aplică dacă scopul principal sau unul din scopurile principale al oricărei persoane care are legătură cu emiterea sau cesionarea titlului de creanță în legătură cu care sunt plătite dobânzile este acela de a profita de prezentul articol prin intermediul acelei emiteri sau cesionări.

ART. 12

Redevențe

1. Redevențele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Totuși, aceste redevențe sunt de asemenea impozabile în statul contractant din care provin și potrivit legislației aceluși stat, dar dacă beneficiarul efectiv al redevențelor este rezident al celui alt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 5% din suma brută a redevențelor.

3. Termenul "redevențe" folosit în prezentul articol înseamnă plăți de orice fel permise pentru folosirea sau dreptul de a folosi orice drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv asupra programelor de calculator, filmelor de cinematograf și filmelor sau benzilor folosite pentru emisiunile de radio sau de televiziune, transmisiunilor de orice fel destinate publicului, orice patent, marcă de comerț, desen sau model, plan, formulă sau procedeu secret ori pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al redevențelor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin redevențele printr-un sediu permanent situat acolo și dreptul sau proprietatea în legătură cu care sunt plătite redevențele este efectiv legată de un asemenea sediu permanent. În această situație se aplică prevederile articolului 7.

5. Redevențele se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este rezident al aceluși stat. Totuși, când plătitorul redevențelor, fie că este sau nu este rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent de care este legată obligația de a plăti redevențele și acestea sunt suportate de un asemenea sediu permanent, atunci astfel de redevențe se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent.

6. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma redevențelor, având în vedere utilizarea, dreptul sau informația pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa

unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la ultima sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

7. Prevederile prezentului articol nu se aplică dacă scopul principal sau unul din scopurile principale al oricărei persoane care are legătură cu crearea sau cesionarea drepturilor în legătură cu care sunt plătite redevențele este acela de a profita de prezentul articol prin intermediul acelei creări sau cesionări.

ART. 13

Câștiguri de capital

1. Câștigurile realizate de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea proprietăților imobiliare menționate la articolul 6 și situate în celălalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Câștigurile din înstrăinarea proprietății mobiliare făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant, inclusiv astfel de câștiguri din înstrăinarea unui asemenea sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere), sunt impozabile în celălalt stat.

3. Câștigurile realizate de o întreprindere a unui stat contractant din înstrăinarea navelor sau aeronavelor exploatate în trafic internațional sau a proprietăților mobiliare necesare exploatarea unor asemenea nave sau aeronave sunt impozabile numai în acel stat.

4. Câștigurile realizate de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea acțiunilor sau a unor drepturi comparabile într-o societate ale cărei active sunt formate în totalitate sau în principal din proprietăți imobiliare situate în celălalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

5. Câștigurile din înstrăinarea oricăror proprietăți, altele decât cele menționate la paragrafele anterioare, sunt impozabile numai în statul contractant în care este rezident cel care înstrăinează.

ART. 14

Venituri din activitatea salariată

1. Sub rezerva prevederilor articolelor 15, 17, 18 și 20, salariile și alte remunerații similare obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când activitatea salariată este exercitată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea salariată este astfel exercitată, asemenea remunerații sunt impozabile în celălalt stat.

2. Prin derogare de la prevederile paragrafului 1, remunerațiile obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată exercitată în celălalt stat contractant sunt impozabile numai în primul stat menționat dacă:

a) beneficiarul este prezent în celălalt stat pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de douăsprezece luni începând sau sfârșind în anul fiscal vizat; și

b) remunerațiile sunt plătite de un angajator sau în numele unui angajator care nu este rezident al celui alt stat; și

c) remunerațiile nu sunt suportate de un sediu permanent pe care angajatorul îl are în celălalt stat.

3. Prevederile paragrafului 2 nu se aplică remunerațiilor din activitatea salariată desfășurată în cadrul închirierii de forță de muncă.

4. Prin derogare de la prevederile anterioare ale prezentului articol, remunerațiile obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată exercitată la bordul unei nave sau aeronave exploatate în trafic internațional sunt impozabile numai în acel stat.

ART. 15

Remunerațiile membrilor consiliului de administrație

Remunerațiile și alte plăți similare obținute de un rezident al unui stat contractant în calitate sa de membru al consiliului de administrație sau al unui organ similar al unei societăți care este rezidentă a celui alt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

ART. 16

Artiști și sportivi

1. Prin derogare de la prevederile articolelor 7 și 14, veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant în calitate de artist de spectacol, cum sunt artiștii de teatru, de film, de radio sau de televiziune, ori ca interpret muzical sau sportiv, din activitățile lui personale desfășurate în această calitate în celălalt stat contractant, sunt impozabile în celălalt stat.

2. Când veniturile în legătură cu activitățile personale desfășurate de un artist de spectacol sau de un sportiv, în această calitate, nu revin artistului de spectacol sau sportivului, ci unei alte persoane, acele venituri, prin derogare de la prevederile articolelor 7 și 14, sunt impozabile în statul contractant în care sunt desfășurate activitățile artistului de spectacol sau ale sportivului.

3. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică veniturilor obținute din activitățile desfășurate de artiștii de spectacol sau de sportivi într-un stat contractant dacă vizita în acel stat este suportată în totalitate sau în principal din fonduri publice ale unuia sau ale ambelor state contractante sau ale subdiviziunilor politice, autorităților locale sau unităților administrativ-teritoriale ale acestora. În această situație, veniturile sunt impozabile numai în statul contractant în care este rezident artistul de spectacol sau sportivul.

ART. 17

Pensii, anuități și plăți în baza sistemului de securitate socială

1. Pensii și alte plăți similare, anuitățile și plățile în baza sistemului de securitate socială, provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant, sunt impozabile în celălalt stat.

2. Totuși, astfel de plăți sunt de asemenea impozabile în statul din care provin, însă impozitul astfel stabilit nu va depăși 15% din suma brută.

3. Termenul "anuitate" înseamnă o sumă determinată, plătită unei persoane fizice periodic, la date stabilite, în timpul vieții sau pentru o perioadă de timp specificată sau determinabilă, în baza unei obligații de efectuare a plăților în schimbul unei considerații adecvate și complete, în bani sau în echivalent.

ART. 18

Funcții publice

1. a) Salariile și alte remunerații similare plătite de un stat contractant sau de o subdiviziune politică, autoritate locală sau unitate administrativ-teritorială a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acelui stat sau subdiviziuni, autorități sau unități, sunt impozabile numai în acel stat.

b) Totuși, aceste salarii și alte remunerații similare sunt impozabile numai în celălalt stat contractant dacă serviciile sunt prestate în acel stat și persoana fizică este rezidentă a acelui stat; și

(i) este un național al acelui stat; sau

(ii) nu a devenit rezidentă a acelui stat numai în scopul prestării serviciilor.

2. Prevederile articolelor 14, 15 și 16 se aplică salariilor și altor remunerații similare plătite pentru serviciile prestate în legătură cu o activitate de afaceri desfășurată de un stat contractant sau de o subdiviziune politică, autoritate locală sau unitate administrativ-teritorială a acestuia.

ART. 19

Studenți și practicanți

Sumele pe care le primește pentru întreținere, educație sau pregătire un student sau un practicant care este sau a fost imediat anterior vizitei sale într-un stat contractant un rezident al celui alt stat contractant și care este prezent în primul stat menționat, numai în scopul educației sau pregătirii sale, nu sunt impozabile în acel stat, cu condiția ca astfel de sume să provină din surse situate în afara acelui stat.

ART. 20

Profesori și cercetători

1. O persoană fizică care vizitează Norvegia pentru o perioadă care nu depășește doi ani numai în scopul de a predă sau de a efectua cercetare la o universitate, colegiu, școală sau la o altă instituție educațională recunoscută din Norvegia și care este sau a fost rezidentă a României, imediat anterior acelei vizite, este scutită de impozit în Norvegia pentru orice remunerație primită pentru o astfel de predare sau cercetare.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se aplică veniturilor din activitățile de cercetare dacă asemenea activități nu sunt întreprinse de persoana fizică în interes public, ci, în principal, în beneficiul privat al unei persoane sau al unor persoane.

ART. 21

Activități off-shore

1. Prevederile prezentului articol se aplică prin derogare de la orice alte prevederi ale prezentei convenții.

2. Sub rezerva paragrafelor 3 și 4 ale prezentului articol, o persoană care este rezidentă a unui stat contractant și care desfășoară activități off-shore în celălalt stat contractant în legătură cu explorarea sau exploatarea fundului mării sau a subsolului sau a resurselor lor naturale situate în celălalt stat se consideră că, în legătură cu acele activități, desfășoară o activitate de afaceri în celălalt stat prin intermediul unui sediu permanent situat acolo.

3. Prevederile paragrafului 2 și ale subparagrafului b) al paragrafului 6 nu se aplică atunci când activitățile sunt desfășurate pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 30 de zile în orice perioadă de douăsprezece luni începând sau sfârșind în anul fiscal vizat. Totuși, în vederea aplicării prezentului paragraf:

a) activitățile desfășurate de o întreprindere asociată cu o altă întreprindere se consideră a fi desfășurate de întreprinderea cu care este asociată dacă activitățile în cauză sunt în mod substanțial aceleași ca și cele desfășurate de ultima întreprindere menționată;

b) două întreprinderi se consideră că sunt asociate dacă:

(i) o întreprindere a unui stat contractant participă direct sau indirect la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a celui alt stat contractant; sau

(ii) aceeași persoană sau persoane participă direct sau indirect la conducerea, controlul sau la capitalul ambelor întreprinderi.

4. Profiturile realizate de o întreprindere a unui stat contractant din transportul de bunuri sau de personal către o locație sau între locații, atunci când activitățile care au legătură cu explorarea sau exploatarea fundului mării sau a subsolului sau a resurselor lor naturale se desfășoară într-un stat contractant, sau din exploatarea remorcherelor și a altor nave care sunt auxiliare unor astfel de activități sunt impozabile numai în statul contractant în care este rezidentă întreprinderea.

5. a) Sub rezerva subparagrafului b) al prezentului paragraf, salariile și alte remunerații similare obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată care are legătură cu explorarea sau exploatarea fundului mării sau a subsolului sau a resurselor lor naturale situate în

celălalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat, în măsura în care activitățile sunt desfășurate off-shore în celălalt stat. Totuși, astfel de remunerații sunt impozabile numai în primul stat menționat dacă activitatea salariată se desfășoară off-shore pentru un angajator care nu este un rezident al celuilalt stat și cu condiția ca activitatea salariată să se desfășoare pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 30 de zile în orice perioadă de douăsprezece luni începând sau sfârșind în anul fiscal vizat.

b) Salariile și alte remunerații similare obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată desfășurată la bordul unei nave sau aeronave implicată în transportul de bunuri sau de personal către o locație sau între locații, atunci când activitățile care au legătură cu explorarea sau exploatarea fundului mării sau a subsolului sau a resurselor lor naturale se desfășoară în celălalt stat contractant, sau pentru o activitate salariată desfășurată la bordul remorcherelor sau al altor nave care sunt exploatate auxiliar acestor activități sunt impozabile în statul în care este rezidentă întreprinderea care desfășoară astfel de activități.

6. Câștigurile realizate de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea:

a) drepturilor de explorare sau exploatare; sau

b) proprietăți situate în celălalt stat contractant și care este folosită în legătură cu explorarea sau exploatarea fundului mării sau a subsolului sau a resurselor lor naturale situate în celălalt stat; sau

c) acțiunilor a căror valoare sau a căror parte majoritară a valorii rezultă direct sau indirect din astfel de drepturi sau astfel de proprietate sau din astfel de drepturi sau astfel de proprietate luate împreună

sunt impozabile în celălalt stat.

În prezentul paragraf "drepturi de explorare sau exploatare" înseamnă drepturi la active care urmează să fie produse din explorarea sau exploatarea fundului mării sau a subsolului sau a resurselor lor naturale din celălalt stat contractant, inclusiv drepturi la interese în sau la beneficiul unor astfel de active.

ART. 22

Alte venituri

1. Elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant, indiferent de unde provin, care nu sunt tratate la articolele precedente ale prezentei convenții sunt impozabile numai în acel stat.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se aplică asupra veniturilor, altele decât veniturile provenind din proprietățile imobiliare așa cum sunt definite în paragraful 2 al articolului 6, dacă primitorul unor astfel de venituri, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo și dreptul sau proprietatea în legătură cu care sunt plătite veniturile este efectiv legată de un asemenea sediu permanent. În această situație se aplică prevederile articolului 7.

3. Prin derogare de la prevederile anterioare ale prezentului articol, elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant care nu sunt tratate la articolele precedente ale prezentei convenții și care provin din celălalt stat contractant sunt de asemenea impozabile în celălalt stat.

ART. 23

Eliminarea dublei impuneri

S-a convenit ca dubla impunere să fie evitată după cum urmează:

1. În cazul Norvegiei: Sub rezerva prevederilor legislației Norvegiei referitoare la deducerea la calculul impozitului norvegian a impozitului plătit într-un teritoriu din afara Norvegiei (care nu afectează principiul general al prezentului articol):

a) Când un rezident al Norvegiei realizează venituri care, în conformitate cu prevederile prezentei convenții, sunt impozitate în România, Norvegia va acorda ca o deducere din impozitul pe venitul acelui rezident o sumă egală cu impozitul pe venit plătit în România pentru acele venituri.

Totuși, această deducere nu va putea depăși acea parte a impozitului pe venit, astfel cum este calculată înainte ca deducerea să fie acordată, care este atribuibilă veniturilor care sunt impozitate în România.

b) Când, în conformitate cu orice prevedere din convenție, veniturile obținute de un rezident al Norvegiei sunt scutite de impozit în Norvegia, Norvegia poate cu toate acestea să includă astfel de venituri în baza de impozitare, însă va acorda ca deducere din impozitul norvegian pe venit acea parte a impozitului pe venit care este atribuibilă veniturilor realizate în România.

2. În cazul României:

Când un rezident al României realizează venituri care, în conformitate cu prevederile prezentei convenții, sunt impozitate în Norvegia, România va acorda ca o deducere din impozitul pe venitul acelui rezident o sumă egală cu impozitul pe venit plătit în Norvegia.

Totuși, această deducere nu va putea depăși acea parte a impozitului pe venit, astfel cum este calculată înainte ca deducerea să fie acordată, care este atribuibilă veniturilor care sunt impozitate în Norvegia.

ART. 24

Nediscriminarea

1. Naționali unui stat contractant nu vor fi supuși în celălalt stat contractant la nicio impozitare sau obligație legată de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impozitarea și obligațiile conexe la care sunt sau pot fi supuși naționali celui alt stat aflați în aceeași situație, mai ales în ceea ce privește rezidența. Prin derogare de la prevederile articolului 1, această prevedere se aplică de asemenea persoanelor care nu sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

2. Impozitarea unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile în celălalt stat contractant decât impozitarea stabilită întreprinderilor celui alt stat care desfășoară aceleași activități. Această prevedere nu va fi interpretată ca obligând un stat contractant să acorde rezidenților celui alt stat contractant vreo deducere personală, înlesnire sau reducere în ceea ce privește impozitarea, pe considerente legate de statutul civil sau de responsabilitățile familiale, pe care le acordă propriilor săi rezidenți.

3. Cu excepția cazului când se aplică prevederile paragrafului 1 al articolului 9, paragrafului 7 al articolului 11 sau paragrafului 6 al articolului 12, dobânzile, redevențele și alte plăți efectuate de o întreprindere a unui stat contractant unui rezident al celui alt stat contractant se vor deduce, în scopul determinării profiturilor impozabile ale unei asemenea întreprinderi, în aceleași condiții ca și cum ar fi fost plătite unui rezident al primului stat menționat.

4. Întreprinderile unui stat contractant, al căror capital este integral sau parțial deținut sau controlat în mod direct sau indirect de unul sau de mai mulți rezidenți ai celui alt stat contractant, nu vor fi supuse în primul stat menționat niciunei impozitări sau obligații legate de aceasta care să fie diferită sau mai împovărătoare decât impozitarea și obligațiile conexe la care sunt sau pot fi supuse alte întreprinderi similare ale primului stat menționat.

5. Prevederile prezentului articol se aplică numai impozitelor care fac obiectul prezentei convenții.

ART. 25

Procedura amiabilă

1. Când o persoană consideră că din cauza măsurilor luate de unul sau de ambele state contractante rezultă sau va rezulta pentru ea o impozitare care nu este conformă cu prevederile prezentei convenții, ea poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația internă a acelor state, să supună cazul său autorității competente a statului contractant al cărui rezident este sau, dacă situația sa se încadrează în prevederile paragrafului 1 al articolului 24, acelei autorități

competente a statului contractant al cărui național este. Cazul trebuie prezentat în termen de trei ani de la prima notificare a acțiunii din care rezultă o impozitare care nu este în conformitate cu prevederile convenției.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația îi pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să ajungă la o soluționare corespunzătoare, să rezolve cazul pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celuilalt stat contractant în vederea evitării unei impozitări care nu este în conformitate cu convenția. Orice înțelegere realizată va fi aplicată indiferent de perioada de prescripție prevăzută în legislația internă a statelor contractante.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve pe calea înțelegerii amiabile orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării convenției. De asemenea, acestea se pot consulta reciproc pentru eliminarea dublei impuneri în cazurile neprevăzute de convenție.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante pot comunica direct între ele, inclusiv în cadrul unei comisii mixte formate din acestea sau din reprezentanții lor, în scopul realizării unei înțelegeri în sensul paragrafelor anterioare.

ART. 26

Schimbul de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor schimba astfel de informații care se consideră că sunt relevante pentru aplicarea prevederilor prezentei convenții sau pentru administrarea ori implementarea legislațiilor interne privitoare la impozitele de orice fel și natură percepute în numele statelor contractante sau al subdiviziunilor politice, autorităților locale sau unităților administrativ-teritoriale ale acestora, în măsura în care impozitarea la care se referă nu este contrară convenției. Schimbul de informații nu este limitat de articolele 1 și 2.

2. Orice informație obținută în baza paragrafului 1 de un stat contractant va fi tratată ca fiind secretă în același mod ca și informația obținută în baza legislației interne a acelui stat și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv instanțelor judecătorești și organelor administrative) însărcinate cu stabilirea, încasarea, aplicarea, urmărirea sau soluționarea contestațiilor cu privire la impozitele care fac obiectul paragrafului 1 sau cu supravegherea acțiunilor menționate anterior. Asemenea persoane sau autorități vor folosi informația numai în astfel de scopuri. Acestea pot dezvălui informația în procedurile judecătorești sau în deciziile judiciare. Fără a aduce atingere celor de mai sus, informațiile primite de un stat contractant pot fi folosite în alte scopuri atunci când astfel de informații pot fi folosite în asemenea alte scopuri în baza legislației ambelor state și autoritatea competentă a statului furnizor autorizează această folosire.

3. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu vor fi interpretate în niciun caz ca impunând unui stat contractant obligația:

a) de a lua măsuri administrative contrare legislației și practicii administrative a acelui sau a celuilalt stat contractant;

b) de a furniza informații care nu pot fi obținute pe baza legislației sau în cadrul practicii administrative obișnuite a acelui sau a celuilalt stat contractant;

c) de a furniza informații care ar dezvălui un secret comercial, de afaceri, industrial sau profesional ori un procedeu de fabricație sau informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice (ordre public).

4. Dacă un stat contractant solicită informații în conformitate cu prezentul articol, celălalt stat contractant va utiliza măsurile sale de culegere a informațiilor pentru a obține informațiile solicitate, chiar dacă celălalt stat nu are nevoie de astfel de informații pentru scopurile sale fiscale. Obligația prevăzută în propoziția anterioară este supusă limitărilor prevăzute de paragraful 3, însă aceste limitări nu vor fi interpretate în niciun caz ca permițând unui stat contractant să refuze furnizarea de informații doar pentru faptul că acesta nu are niciun interes național față de

informațiile respective.

5. Prevederile paragrafului 3 nu vor fi interpretate în niciun caz ca permițând unui stat contractant să refuze furnizarea de informații doar pentru faptul că informațiile sunt deținute de o bancă, de o altă instituție financiară, de un împruternicit sau de o persoană care acționează ca agent sau în calitate fiduciară sau pentru că acestea se referă la drepturile de proprietate deținute în cadrul unei persoane.

ART. 27

Asistență în colectarea impozitelor

1. Statele contractante își vor acorda reciproc asistență în colectarea creanțelor fiscale. Această asistență nu este limitată de articolele 1 și 2. Autoritățile competente ale statelor contractante pot stabili de comun acord modul de aplicare a prezentului articol.

2. Expresia "creanță fiscală" folosită în prezentul articol înseamnă o sumă datorată în legătură cu impozite de orice fel și natură percepute în numele statelor contractante sau al subdiviziunilor politice, autorităților locale sau unităților administrativ-teritoriale ale acestora, în măsura în care impozitarea la care se referă nu este contrară prezentei convenții sau oricărui alt instrument la care sunt parte statele contractante, precum și dobânzile, penalitățile administrative și cheltuielile de colectare sau de conservare legate de o astfel de sumă.

3. Când o creanță fiscală a unui stat contractant are titlu executoriu în baza legislației aceluia stat și este datorată de o persoană care nu poate la momentul respectiv să împiedice colectarea sa în baza legislației aceluia stat, acea creanță fiscală va fi acceptată în scopul colectării, la solicitarea autorității competente a aceluia stat, de către autoritatea competentă a celuilalt stat contractant. Creanța fiscală respectivă va fi colectată de către celălalt stat în conformitate cu prevederile legislației sale aplicabile în cazul executării și colectării propriilor sale impozite, ca și când creanța fiscală ar fi o creanță fiscală a celuilalt stat.

4. Când o creanță fiscală a unui stat contractant este o creanță în legătură cu care acel stat poate să ia măsuri de conservare, în baza legislației sale, în vederea asigurării colectării acesteia, acea creanță fiscală va fi acceptată în scopul luării măsurilor de conservare, la solicitarea autorității competente a aceluia stat, de către autoritatea competentă a celuilalt stat contractant. Celălalt stat va lua măsurile de conservare cu privire la creanța fiscală respectivă în conformitate cu prevederile legislației sale, ca și când creanța fiscală ar fi o creanță fiscală a celuilalt stat, chiar dacă la momentul când aceste măsuri sunt aplicate creanța fiscală nu are titlu executoriu în primul stat menționat sau este datorată de o persoană care are dreptul să împiedice colectarea sa.

5. Prin derogare de la prevederile paragrafelor 3 și 4, o creanță fiscală acceptată de un stat contractant în scopul paragrafului 3 sau 4 nu va fi supusă în acel stat termenului de prescripție sau acordării oricărei priorități aplicabile unei creanțe fiscale în baza legislației aceluia stat pe considerente legate de natura acesteia. În plus, o creanță fiscală acceptată de un stat contractant în scopul paragrafului 3 sau 4 nu va avea în acel stat nicio prioritate aplicabilă acelei creanțe fiscale în baza legislației celuilalt stat contractant.

6. Procedurile legate de existența, valabilitatea sau suma unei creanțe fiscale a unui stat contractant nu vor fi aduse în atenția instanțelor judecătorești sau organelor administrative ale celuilalt stat contractant.

7. Când, în orice moment după ce a fost făcută o solicitare de către un stat contractant în baza paragrafului 3 sau 4 și înainte ca celălalt stat contractant să colecteze și să transmită respectiva creanță fiscală primului stat menționat, respectiva creanță fiscală încetează să fie:

a) în cazul unei solicitări făcute în baza paragrafului 3, o creanță fiscală a primului stat menționat care are titlu executoriu în baza legislației aceluia stat și este datorată de o persoană care nu poate la momentul respectiv să împiedice colectarea sa în baza legislației aceluia stat, sau

b) în cazul unei solicitări făcute în baza paragrafului 4, o creanță fiscală a primului stat menționat în legătură cu care acel stat poate să ia măsuri de conservare, în baza legislației sale, în vederea

asigurării colectării acesteia, autoritatea competentă a primului stat menționat va informa cu promptitudine autoritatea competentă a celuilalt stat în legătură cu acest fapt și, în funcție de opțiunea celuilalt stat, primul stat menționat fie își va suspenda, fie își va retrage solicitarea.

8. Prevederile prezentului articol nu vor fi interpretate în niciun caz ca impunând unui stat contractant obligația:

a) de a lua măsuri administrative contrare legislației și practicii administrative a acelu sau a celuilalt stat contractant;

b) de a lua măsuri care ar fi contrare ordinii publice (ordre public);

c) să asigure asistență în cazul în care celălalt stat contractant nu a luat toate măsurile rezonabile de colectare sau de conservare, după caz, disponibile în baza legislației sau practicii administrative a acestuia;

d) să asigure asistență în acele cazuri în care povara administrativă pentru acel stat este în mod evident disproporționată în raport cu beneficiul ce va fi obținut de celălalt stat contractant.

ART. 28

Membrii misiunilor diplomatice și ai posturilor consulare

1. Prevederile prezentei convenții nu afectează privilegiile fiscale ale membrilor misiunilor diplomatice sau ai posturilor consulare în baza regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor unor acorduri speciale.

2. În măsura în care, datorită privilegiilor fiscale acordate membrilor misiunilor diplomatice și ai posturilor consulare în baza regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor unor acorduri internaționale speciale, veniturile nu sunt supuse impozitării în statul acreditat, dreptul de impozitare revine statului acreditant.

ART. 29

Intrarea în vigoare

1. Fiecare dintre statele contractante va notifica în scris, pe cale diplomatică, celălalt stat contractant cu privire la îndeplinirea procedurilor cerute de legislația sa pentru intrarea în vigoare a prezentei convenții.

2. Convenția va intra în vigoare la data primirii ultimei dintre aceste notificări și va produce efecte în legătură cu veniturile plătite în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care convenția a intrat în vigoare.

3. Convenția între Republica Socialistă România și Regatul Norvegiei privind evitarea dublei impuneri asupra veniturilor și averii, semnată la Oslo la 14 noiembrie 1980, își încetează valabilitatea la data intrării în vigoare a prezentei convenții și va înceta să se aplice la data la care prezenta convenție va produce efecte.

ART. 30

Încetarea valabilității

Prezenta convenție va rămâne în vigoare pe o perioadă nedeterminată, însă fiecare dintre statele contractante poate transmite celuilalt stat contractant, pe cale diplomatică, o notificare scrisă de încetare a valabilității, la data de sau înainte de 30 iunie a oricărui an calendaristic care urmează expirării unei perioade de cinci ani de la data intrării sale în vigoare. Convenția își încetează valabilitatea la data primirii notificării scrise de încetare a valabilității. Totuși, în această situație, convenția va continua să producă efecte în legătură cu veniturile realizate în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic în care convenția își încetează valabilitatea.

Drept care subsemnații, autorizați în mod corespunzător în acest scop, au semnat prezenta convenție.

Semnată la 27 aprilie 2015, la Oslo, în două exemplare originale, în limbile română, norvegiană și engleză, toate textele fiind egal autentice. În caz de divergențe de interpretare, textul în limba engleză va prevala.

PENTRU ROMÂNIA,

Bogdan Lucian Aurescu,

ministrul afacerilor externe

PENTRU REGATUL NORVEGIEI,

Borge Brende,

ministrul afacerilor externe